

Arrest

nr. 295 384 van 12 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. STALMANS
Sint-Gillisplein 31
3300 TIENEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 juni 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES .

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat B. STALMANS verschijnt voor verzoeker en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 juni 2023 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: verweerder) de beslissing tot beëindiging van verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 16.08.2007 bent u te V. (Kosovo) gehuwd met S. V. (geboren op [...]1988 te B. Joegoslavië, Belgische nationaliteit sinds 05.04.2002).

Op 03.06.2008 diende u bij de Ambassade van België te Pristina, Kosovo een aanvraag gezinshereniging in in functie van uw partner. De visumaanvraag werd goedgekeurd op 01.09.2008. U werd in het bezit gesteld van een visum type D (BNLxxx) afgeleverd te Pristina geldig van 03.09.2008 tot 02.12.2008.

Op 15.09.2008 diende u zich aan bij de gemeente Wellen om u te laten inschrijven en werd u in het bezit gesteld van een bijlage 15 geldig tot 29.10.2008. U verklaarde op 13.09.2008 in België aangekomen te zijn. U werd op 17.09.2008 ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 03.11.2008 werd u in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 15.12.2011 ontving de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een kopie van de nationaliteitsverklaring die u op 13.12.2011 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Borgloon.

Op 26.01.2012 werd u aangehouden en op 27.01.2012 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

Op 28.02.2012 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven.

Op 04.05.2012 vroeg de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers (Commissie voor de Naturalisatie) bijkomende inlichtingen aangaande uw naturalisatieaanvraag.

De Correctionele Rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 27.02.2013 tot een definitieve gevangenisstraf van één jaar met uitstel gedurende drie jaar uitgezonderd de voorlopige hechtenis daar u zich schuldig maakte aan een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis vervaardigd, in het bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd, of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift en aan ten nadele van INFRAX, een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit, die hem niet toebehoorde bedrieglijk weggenomen te hebben (feiten gepleegd tussen 01.11.2009 en 27.01.2012 en ondermeer op 26.01.2012).

Op 30.05.2013 diende u te Borgloon een 'aanvraag om duurzaam verblijf' (bijlage 22) in.

Op 03.10.2013 werd uw duurzaam verblijf toegekend en op 15.10.2013 werd u in het bezit gesteld van een F+ kaart, dewelke meermaals verlengd werd.

Op 02.12.2015 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van poging tot misdaad; als dader of mededader; moord.

Op 15.03.2016 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven onder voorwaarden en kwam u vrij.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 06.03.2020 in staat van bijzondere herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 24 maanden daar u zich schuldig maakte aan planten geteeld te hebben waaruit slaapmiddelen, verdovende en andere psychotrope stoffen getrokken kunnen worden die een verslaving zouden kunnen bewerkstelligen, namelijk de teelt van cannabisplanten; aan cannabis in het bezit te hebben gehad-afgevaardigde en aan ten nadele van Infrax CVBA, een niet nader bepaalde hoeveelheid elektriciteit bedrieglijk weggenomen te hebben (feiten gepleegd tussen 01.01.2017 en 05.04.2017, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 04.04.2017).

Op 24.08.2020 heeft u zich gemeld bij de gevangenis te Hasselt naar aanleiding van uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Hasselt d.d. 06.03.2020. Er werd u diezelfde dag een strafonderbreking toegekend met het oog op elektronisch toezicht (hierna: E.T.).

Op 07.09.2020 werd uw enkelband geplaatst.

Op 11.01.2021 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Het Hof van Beroep van Brussel veroordeelde u in staat van wettelijke herhaling op 23.11.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van vijf jaar daar u zich schuldig maakte aan als dader of mededader, gepoogd te hebben, opzettelijk met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade F.L. te doden, het voornemen om de misdaad te plegen zich geopenbaard hebbende door uitwendige daden die een begin

van uitvoering van die misdaad uitmaken, en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de daders onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist (feit gepleegd op een niet nader te bepalen datum tussen 31.05.2015 en 02.12.2015).

Op 24.08.2022 heeft u zich gemeld bij de gevangenis te Hasselt naar aanleiding van uw veroordeling door het Hof van Beroep van Brussel d.d. 23.11.2021.

Op 19.09.2022 werd het uitstel van uw straf door de Correctionele Rechtbank van Tongeren d.d. 27.02.2013 in uitvoer gebracht.

U zit heden een gevangenisstraf uit van 5 jaar omdat u gepoogd hebt F.L. te doden. Daarnaast bent u in het verleden tweemaal veroordeeld voor drugsfeiten. De feiten zijn bijzonder zwaarwichtig. Eerdere veroordelingen hebben u niet tot inzicht gebracht. Uw strafeinde is voorzien voor 07.04.2028.

Op 27.02.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Tongeren veroordeeld wegens inbreuken op de drugswetgeving. U had ook een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit bedrieglijk weggenomen. De feiten werden bewezen verklaard en werden door u toegegeven in het vooronderzoek en ter zitting. De rechtbank hield rekening met de aard der feiten, uw persoon alsmede uw strafrechtelijk verleden en veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel behalve de reeds ondergane hechtenis.

Twee jaar na uw veroordeling voor drugsfeiten was u bereid uw medewerking te verlenen aan het beramen van een moord op een voor u onbekende vrouw, namelijk F.L.

Uit het Strafdossier blijkt dat V.A., de opdrachtgever, eind mei, begin juni 2015 het plan opgevat had om zijn vrouw te laten vermoorden uit financiële overwegingen. Zijn ex wou volgens hem niet scheiden en hij hing vast aan een huwelijkscontract waardoor de helft van zijn bezittingen naar haar zouden gaan. V.A. ging actief op zoek naar een huurmoordenaar om zijn vrouw om te brengen, dit via G.I., de-ex vriend van zijn nieuwe vriendin.

V.A. bestelde de moord ook daadwerkelijk. Hij betaalde de uitvoerders en tussenpersonen, waaronder u, gaf hen richtlijnen over het scenario, het tijdstip waarop het moest gebeuren, de plaatsgesteldheid, de gewoontes van zijn ex-vrouw en de wijze waarop zij kon worden aangetroffen. Gezien de vrees voor een effectieve uitvoering van de moord werd tot tussenkomst van de politiediensten beslist.

V.A. gaf in zijn eerste verhoor op 02.12.2015 aan via G.I. in contact te zijn gekomen met Kosovaren (waaronder u) als uitvoerders voor de moord.

Uw kompaan G.I. gaf in zijn verklaringen aan de politie toe dat V.A. hem meenam met de auto en ze naar de omgeving van de woning van de vrouw van V.A. reden. V.A. vertelde over de problemen die hij had met zijn vrouw en had hem vlakaf gevraagd: "Wil je mijn vrouw vermoorden? Ik betaal je. Je zal goed betaald worden." G.I. verklaarde dat hij hierop zei dat hij dit zelfs niet voor één miljoen zou doen, maar liet daarna aan V.A. weten dat u de moord wel zou uitvoeren. G.I. bracht u vervolgens in contact met V.A.. Er vonden verschillende ontmoetingen plaats. Op vraag van de rechtbank wie vertaalde tussen u en V.A., verklaarde u dat G.I. dit deed omdat hij beide talen vloeiend beheerste. U toonde zich bereid F.L. te vermoorden voor 70.000,00 euro maar V.A. vond het bedrag te hoog waarna u in een tweede ontmoeting zei dat u iemand kende die het voor 25.000 euro zou doen. De moord zou uitgevoerd worden tijdens de periode dat V.A. in Spanje verbleef. Er werd een derde ontmoeting geregeld waarbij de som van 25.000,00 euro werd overhandigd. De dag na de derde ontmoeting pikte u V.A. op om naar Koersel te rijden om te kijken waar F.L. woonde. U verzocht hem zijn gsm thuis te laten. Tijdens de rit overhandigde V.A. u foto's van F.L.. Op de terugweg hebt u om een extra bedrag van 5.000,00 euro verzocht voor de dekking van de onkosten van de huurmoordenaar. V.A. ging akkoord en overhandigde u het geld de dag erna. Een paar dagen later liet u V.A. weten dat u de geldsom of een gedeelte ervan gegeven had aan mannen uit de gemeente Wellen, die de moord gingen plegen. Zij werden echter opgepakt omwille van een drugsplantage. U zou het wel regelen. U bracht V.A. op een later moment naar u thuis waar drie mannen zaten die de moord wilden uitvoeren mits betaling van 30.000,00 euro vooraf en 50.000,00 euro nadien. Er volgden nog ontmoetingen met deze mannen of sommigen ervan maar V.A. geen hoger bedrag betalen en vertrok naar Spanje. Hij kocht in Spanje een nieuwe gsm omdat u hem niet wilde bellen op zijn gsm. U bezorgde V.A. een simkaart in september na zijn terugkeer en bracht hem in oktober in contact met een Franssprekende huurmoordenaar.

Er werd opnieuw afgesproken met de drie Kosovaren in café (...) in Borgloon en half november stelde u voor naar café (...) in Maasmechelen te gaan waar V.A. iemand ontmoette die Vlaams sprak en waarmee hij een vervolgspraak regelde voor 23.11.2015. V.A. veronderstelde dat jullie, aan wie hij reeds een geldsom had overhandigd, op zoek waren gegaan naar de uitvoerder van de moord. Deze persoon was echter een undercoveragent. Op 23.11.2015 vond de ontmoeting met de undercoveragent plaats. V.A. stelde de undercoveragent in kennis van de plaatsgesteldheid rond de woning in K. waar de moord moest plaatsgrijpen, de toegang tot de woning, waar de bewegingsdetectie en verlichting was, hoe de bediening van de poort werkte en hij duidde op de aanwezigheid van een camera aan de voordeur.

Het plan om het slachtoffer te doden werd verijdeld door de politionele tussenkomst. Het misdrijf werd niet voltooid om redenen buiten uw wil.

U minimaliseerde de feiten en herleidde deze tot oplichting waarbij u verklaarde de geldsom voor de huurmoord aangenomen te hebben zonder van plan geweest te zijn de moord ook daadwerkelijk te plegen en dit om uw schulden af te lossen. De rechtbank hechtte echter weinig geloof aan uw verklaringen aangezien uit een af luistermaatregel in de celwagen bleek dat u en uw kompaan G.I. jullie verklaringen op elkaar wilden afstemmen. U gaf in de celwagen aan welke verklaringen er afgelegd moesten worden en wat er moest gezegd worden: "ik heb hem bedrogen en zo... ik heb vanaf het begin bedrogen, we hebben vanaf het begin bedrogen... dan gaan we vrijkomen..." U ging er dus vanuit vrij te komen wanneer u zou verklaren V.A. enkel te hebben willen oplichten.

U werd voor deze feiten pas definitief veroordeeld op 23.11.2021. Uit het arrest van het Hof van Beroep van Brussel d.d. 23.11.2021 blijkt: "Het bewezen verklaarde feit van de enige tenlastelegging is ongemeen ernstig, maatschappelijk ontwrichtend en uitzonderlijk traumatiserend voor het slachtoffer en haar omgeving. Het bewezen verklaarde feit en de omstandigheden waarin het gepleegd is wijzen op een uiterst laakbare, amorele en gevaarlijke ingesteldheid en op een totaal gebrek aan normbesef, aan medemenselijkheid en aan respect voor andermans leven in hoofde van beklagde H. die er niet voor terugschrikt om, louter met het oog op illegaal geldgewin, mede te werken aan het beramen van een moord op een hem onbekende vrouw."

De ongemene ernst en de weerslag van het bewezen feit, de omstandigheden waarin het gepleegd is, uw ingesteldheid, uw persoonlijkheid, de situatie, uw leeftijd en uw strafrechtelijk verleden en het algemeen maatschappelijk belang zouden volgens het Hof op zich wettigen dat u veroordeeld zou worden tot de door de eerste rechter uitgesproken gevangenisstraf van 6 jaar. Het Hof was echter van oordeel dat de redelijke termijn overschreden was en veroordeelde u daarom op 23.11.2021 tot een gevangenisstraf van 5 jaar.

Terwijl u in afwachting was van uw rechtszaak voor bovenvermeld feit pleegde u nieuwe (drugs)feiten.

Tussen 01.01.2017 en 05.04.2017 heeft u zich wederom schuldig gemaakt aan inbreuken op de drugswetgeving. De rechtbank oordeelde dat de feiten bewezen waren en verwees in het bijzonder naar: de vaststellingen van de verbalisanten, de resultaten van de huiszoeking in de woning van uw kompaan K.N., in het bijzonder de aangetroffen cannabisplantage en de aftakking van de elektriciteit, de resultaten van het DNA-onderzoek, in het bijzonder het aantreffen van uw DNA-profiel op de rechterhandschoen "protection line" en in een mengprofiel aan de binnenzijde van de blauwe rechter- en linkerhandschoen "safety jogger" en de aangetroffen handpalmsporen op de isolatiefolie van kweekruimte 2.

Uw kompaan had toegestaan dat de plantage werd ingericht in zijn woning, inclusief de diefstal van elektriciteit. De manipulatie/aftakking van de meter was duidelijk zichtbaar. De aangetroffen Sporen toonden aan dat u betrokken was bij de installatie en uitbating van de plantage. De rechtbank leidde daaruit af dat u ook mee betrokken was bij de aftakking van de elektriciteit.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Hasselt d.d. 06.03.2020 blijkt: "Drugs leidt tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Bovendien wordt de gezondheid van de gebruiker in gevaar gebracht. Beklaagde [u] handelde uit geldgewin."

Het telen van drugs is een verwerpelijke doch aanlokkelijke manier om geld te verdienen omwille van het grote en gemakkelijke geldgewin, dit echter ten koste van de volksgezondheid. Bij drugsteelt wordt door de dader niet in het minst acht geslagen op de rampzalige gevolgen ervan voor de fysieke en psychische gezondheid van de overwegend jeugdige afnemers wat wijst op een gevaarlijke antisociale mentaliteit waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang worden gebracht. De grote geldstromen en vele

randcriminaliteit die veelal gepaard gaan met dergelijke activiteiten ontwrichten bovendien de reguliere economie en het algemene veiligheidsgevoel, waardoor de openbare veiligheid in het gedrang komt.

U bent bijzonder hardleers. Uw eerste veroordeling voor drugsfeiten en de daaraan gekoppelde veroordeling hebben u niet tot inzicht kunnen brengen. De zeer lange incriminatieperiode (tussen 01.11.2009 en 27.01.2012) waarin de feiten gepleegd werden tonen een hunker naar snel en gemakkelijk geldgewin. Daarna was u bereid om u medewerking te verlenen om F.L te (laten) vermoorden, dit omwille van financiële overwegingen, namelijk het aflossen van uw schulden. Dit getuigt van een uiterst laakbaar karakter. De feiten zijn zeer ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van de menselijke persoon. Een mensenleven heeft voor u blijkbaar slechts een geringe waarde. Uw hunker naar snel geldgewin was belangrijker dan het leven van een persoon. Nog was uw hunker naar snel geldgewin niet getemperd en liet u zich tussen 01.01.2017 en 05.04.2017 opnieuw in met het inrichten van een cannabisplantage. U werd op 06.03.2020 en op 23.11.2021 veroordeeld tot het betalen van o.a. zware gerechtskosten. Gezien uw hunker naar snel geldgewin, het zeer winstgevende karakter van de feiten en uw laakbaar karakter bestaat er een risico op recidive.

Dat u sinds 05.04.2017 geen nieuwe feiten gepleegd hebt, betekent niet noodzakelijkerwijze dat u niet langer een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De door u gepleegde feiten zijn zeer ernstig voornamelijk ingegeven door eigen winstbejag heeft u zich beroepsmatig beziggehouden met uiterst zware criminaliteit. U heeft uw medewerking verleend aan het beramen van een moord op een voor u onbekende persoon enkel uit geldgewin. U bekommert zich niet om de fysieke en psychische integriteit van anderen. U bent bovendien 2 maal veroordeeld voor drugsfeiten. Een eerste veroordeling heeft geen gedragsverbetering bewerkstelligd. U had ervoor kunnen kiezen uw leven over een andere boeg te gooien, maar herviel desondanks. Dat u niet meer betrapt werd op het plegen van nieuwe feiten betekent niet noodzakelijk dat er sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. U werd op 30.06.2017 bij tussenvonnis door de Correctionele Rechtbank Hasselt veroordeeld tot 6 jaar gevangenisstraf. Straf waartegen u beroep en cassatie had aangetekend. Het was dan ook in uw eigen belang dat u zich zou gedragen en onder de radar zou blijven daar betrapping op het plegen van nieuwe feiten ongetwijfeld ernstige gevolgen gehad zou hebben. Er ligt geen stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij.

Er is geen twijfel over dat de feiten waarvoor u op 23.11.2021 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft. Bovendien werd u tot 2 maal toe veroordeeld voor het telen van drugs. Uw gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden en de fysieke en psychische integriteit van derden in het bijzonder. U handelde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoon. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 30.03.2023 werd u in de gevangenis van Hasselt door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het gegeven dat uw recht op verblijf in België mogelijks beëindigd zou worden. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Omdat u slechts zeer beperkt Nederlands sprak, vond het gesprek plaats met de hulp van een vertaalmachine (Google Translate).

U was zeer misnoegd en verklaarde aan de terugkeerbegeleider nooit te kunnen/willen terugkeren naar Kosovo. U stelde dat uw vrouw en kinderen hier immers wonen. U en uw vrouw zouden hier werken en de kinderen zouden hier naar school gaan. U zei het 'niet normaal' te vinden dat deze procedure opgestart wordt. U ging niet akkoord en weigerde de vragenlijst in te vullen. U nam wel een blanco vragenlijst mee en gaf aan te zullen overleggen met uw advocaat.

Op 11.04.2023 ontving de DVZ de ingevulde vragenlijst via uw raadsheer. U verklaarde in het formulier hoorrecht dat uw moedertaal Kosovaars is en dat u Nederlands kan spreken lezen en/of schrijven; dat u in België bent sinds september 2008; dat u in het bezit van uw paspoort en F + kaart net zoals uw vrouw S. V. en uw dochter H. E. en H. R.; dat uw paspoort thuis ligt bij uw gezin en uw F+ kaart in de gevangenis; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in[...]; dat het attest samenstelling gezin wordt bijgevoegd; dat jullie deze woning huren, maar dat jullie wel andere eigendom hebben; dat u gehuwd bent met mevrouw S. V. en dat jullie samen twee dochters hebben; dat jullie getrouwd zijn op 16.08.2007 en dat jullie in B. wonen sinds [...]2009 (ingeschreven) en op het adres vanaf 20.06.2022; dat het telefoonnummer van uw vrouw [...] is en dat u de attesten toe zal voegen; dat u familie hebt in België; dat u een lijst toevoegt van familieleden met vermelding van hun naam en adres en telefoonnummer; dat de attesten van gezinssamenstelling nog gevoegd kunnen worden; dat u 2 kinderen hebt in België en dat zij bij uw vrouw wonen op jullie gezamenlijk adres; dat u de schoolattesten van uw beide kinderen toevoegt; dat u geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u, uw vrouw en kinderen in België wonen; dat u vroeger nog familie had in Kosovo, maar dat u niet weet of er nu nog familie woont gezien u al jaren geen contact meer met hen hebt; dat u geen minderjarige kinderen hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u een inburgeringscontract hebt en maatschappelijke oriëntatie; dat u zelf nooit meer naar school bent geweest in België maar dat u wel gewerkt hebt; dat uw kinderen hier wel naar school gaan en dat zij hopelijk een diploma zullen behalen; dat u in België gewerkt hebt en dat u daar documenten (onder meer contract zelfstandige samenwerking) van kan voorleggen; dat u ook als zelfstandige werkte en hiervan uittreksels van de kruispuntbank kan neerleggen; dat u vroeger in Kosovo gewerkt hebt (tot u 18 jaar was) maar dat u daar geen bewijs van kan voorleggen; dat u niet veroordeeld bent in een ander land dan België; dat DVZ uw Europees strafblad mag opvragen; dat u enkel in België werd veroordeeld; dat u redenen hebt om niet terug te keren naar uw land van herkomst, namelijk dat uw gezin en kinderen samen met u (in België) wonen, dat u geen contacten meer hebt in Kosovo, dat u al bijna 15 jaar in België woont, dat u uw werk hebt in België en dat u kostwinnaar was van uw gezin.

Uw raadsheer voegde volgende stavingsstukken toe: Attest van uw gezinssamenstelling d.d. 30.03.2023; vraag tot adreswijziging; Huwelijksakte; Certificaat van nationaliteit; Belgische identiteitskaart S. V., H. R. en H. E.; F+ kaart H. B.; Schoolattest van H. E. gegeven te Sint Truiden op 30.03.2023 en Attest van Regelmatische Lesbijwoning van H. R. afgeleverd te Hoepringen-Borgloon op 30.03.2023; lijst familieleden in België en in Duitsland; Contract Zelfstandige samenwerking d.d. 17.04.2016; Uittreksel van 25.01.2023 FOD Economie; Volledig uittreksel van de gegevens van een geregistreerde entiteit natuurlijk persoon, begindatum 17.01.2022 en uittreksel van vestigingseenheidsgegevens op naam B. H. en D. BV; A. Boekhouding en Fiscaliteit, Volmacht d.d. 15.01.2022 op naam van B. H.; arbeidsovereenkomst d.d. 02.09.2019; gelegenheidsformulier Tuinbouwsector werkgever (...) BVBA d.d. 15.06.2015; uittreksel van 21.08.2020 FOD Economie, volledig uittreksels van de gegevens van een Geregistreerde entiteit op naam van S. V.; A. Boekhouding en Fiscaliteit, Volmacht d.d. 19.08.2020 op naam van S. V.; Inburgeringscontract d.d. 18.12.2008; getuigenschrift maatschappelijke Oriëntatie van 12.01.2009 tot 30.03.2009; kaarten 2018, 2019, 2020, 2021 AG Insurance Medi-assistance; Aanslagbiljet onroerende voorheffing aanslagjaar 2022 5 bebouwde percelen; Plaatsbeschrijving (...) te 3840 Kerniel; woninghuurovereenkomst (...) 3840 Kerniel, Attest van gezinssamenstelling S. X. d.d. 05.04.2023; Attest van gezinssamenstelling A. A. d.d. 05.04.2023; Attest van gezinssamenstelling R. A. d.d. 05.04.2023; attest van gezinssamenstelling S. E. d.d. 05.04.2023; attest van gezinssamenstelling S. D. d.d. 29.03.2023; Attest van gezinssamenstelling X. T. d.d. 07.04.2023; Attest van gezinssamenstelling S. M. d.d. 06.04.2023.

U stelt in uw hoorrecht een duurzame relatie te hebben met S. V. (geboren op [...], te B., Joegoslavië, Belgische nationaliteit sinds 05.04.2002). Jullie zijn op 16.07.2007 gehuwd te V., Servië. Uit jullie relatie zijn twee kinderen geboren H. E. (geboren op [...]) te Tongeren, Belgische nationaliteit en H. R. (geboren op [...]2013 te Tongeren, Belgische nationaliteit). Uw echtgenote en jullie gemeenschappelijke kinderen bezoeken u zeer regelmatig in de gevangenis.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) met hen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Er kan opgemerkt worden dat uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Het feit dat uw partner en kinderen niet gedwongen kunnen worden om het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zouden kunnen volgen. Dat uw echtgenote sinds 13.06.1998 in België verblijft en dat de kinderen in België geboren werden, betekent niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Uw echtgenote werd geboren in B., gelegen in het huidige Kosovo. Jullie zijn bovendien nog in 2007 in Kosovo getrouwd. Aangezien uw echtgenote ervoor koos in Kosovo met een Kosovaar te huwen, kan aangenomen worden dat zij nog banden heeft met de regio van haar afkomst. Aangezien uw kennis van het Nederlands beperkt is ondanks uw jarenlange verblijf in België, is het niet onredelijk aan te nemen dat u middels een andere taal met uw kinderen en echtgenote communiceert en dat dit een taal is die in uw herkomstland gesproken wordt. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat zowel uw echtgenote als uw kinderen tevens bekend zijn met uw moedertaal of er toch minstens een minimumkennis van hebben. U gaf in uw hoorrecht aan dat u de kostwinnaar bent van het gezin. Uit de voorgelegde documenten van de kruispuntbank blijkt dat ook uw vrouw sinds 20.08.2020 een zelfstandige activiteit heeft als schoonheidsdeskundige. Er ligt geen enkel document voor waaruit zou blijken dat uw vrouw niet als schoonheidsdeskundige zou kunnen werken in Kosovo. Er liggen geen concrete elementen voor die erop wijzen dat jullie kinderen hun scholing niet buiten België zouden kunnen verderzetten. Jullie kinderen zijn nog vrij jong waardoor verondersteld kan worden dat zij zich makkelijk zouden kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie. Uit niks blijkt dat de scholing van jullie kinderen een gespecialiseerd onderwijs zou vereisen, noch een gespecialiseerde infrastructuur die enkel en alleen in België beschikbaar zou zijn. Uw echtgenote en de kinderen kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen het contact met familie, vrienden en kennissen in België onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en middels bezoeken. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande de praktische moeilijkheden die kunnen bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven buiten België verder te zetten nadat u aan justitie voldaan heeft.

Uw partner en kinderen bezitten de Belgische nationaliteit en kunnen er uiteraard voor kiezen om in België blijven. Indien uw echtgenote ervoor zou kiezen om samen met de kinderen in België te blijven, kan u contact met hen onderhouden via mail, telefoon, en andere moderne communicatiemiddelen, alsook door periodieke reizen. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn, noch bestaat er voor uw kinderen of echtgenote beletsel om u te gaan opzoeken in Kosovo of een ander land. Uw echtgenote en de kinderen zouden bijvoorbeeld de schoolvakanties (gedeeltelijk) bij u kunnen doorbrengen. Dat het contact met uw kinderen en partner in dat geval moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. De aanwezigheid van uw partner en uw kinderen heeft u er niet van weerhouden tot driemaal toe zeer ernstige strafbare feiten te plegen. U herpakte zich niet na uw eerste veroordeling ook al wist u dat nieuwe misstappen u voor langere tijd in de gevangenis zouden kunnen doen belanden. U hechte blijkbaar meer belang aan financieel gewin dan aan de mogelijke gevolgen van uw misdadig gedrag voor uw echtgenote en kinderen. U was zelfs bereid uw medewerking te verlenen voor het plegen van een moord. Dit getuigt van een uiterst laakbaar karakter en weinig verantwoordelijkheidszin ten opzichte van uw echtgenote en uw kinderen.

U stelt niet te willen terugkeren naar Kosovo o.a. omdat u kostwinnaar bent van uw gezin. U legde documenten voor van uw zelfstandige activiteit. Ook uw partner heeft volgens de voorgelegde documenten van de kruispuntbank sinds 20.08.2020 een zelfstandige activiteit. Nu u een gevangenisstraf van 5 jaar uitzit voor poging doodslag zal zij hoe dan ook als kostwinnaar van het gezin moeten optreden.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM heeft ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

U zit sinds 24.08.2022 ononderbroken opgesloten in de gevangenis. Uw strafeinde is voorzien voor 07.04.2028. U komt pas vanaf 02.11.2023 in aanmerking voor beperkte detentie of E.T. en vanaf 30.04.2024 voor een voorwaardelijke invrijheidstelling, het valt bovendien nog af te wachten of u één van die strafuitvoeringsmodaliteiten toegekend zal worden. Uw kinderen zullen op het moment dat u de gevangenis mag verlaten reeds gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan kortstondige contacten in een gecontroleerde setting waardoor uw vertrek uit België niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen.

U gaf aan nog verschillende familieleden in België te hebben en stelde een lijst met namen op zonder echter uw verwantschapsband met deze familieleden aan te tonen en te preciseren. U legde attesten van gezinssamenstelling voor op naam van [...]. Van sommige van deze personen en hun familieleden ontvangt u bezoek in de gevangenis.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 Oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. In casu beperkt u zich ertoe te stellen dat u vele familieleden in België hebt en gaf u een lijst van namen en bijhorende attesten van gezinssamenstelling. Naast het feit dat de afstammingsband met deze familieleden niet aangetoond werd, kan uit geen enkel voorliggend stuk afgeleid worden dat u afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden noch blijkt dit uit uw administratief dossier. Voor al uw (schoon)familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

U verklaarde daarnaast ook familieleden te hebben die in R. (Duitsland) verblijven, namelijk M., B., A., L. en L. H. Het is de Administratie onbekend welke verwantschapsband u met hen zou hebben. U legde geen enkel stuk voor om die band aan te tonen en verschaftte geen verdere toelichting. Noch kan uit een voorliggend stuk afgeleid worden dat u op één of andere manier afhankelijk zou zijn van één van deze personen. U krijgt in de gevangenis sporadisch bezoek van H. B., H. A. en H. M. Deze 3 laatste personen werden door de gevangenis geregistreerd als zijnde uw broers. Het is de administratie onbekend op basis waarvan de gevangenis hen als uw broers registreerde. Uit nazicht blijkt dat geen van deze personen in de Belgische registers opgenomen werden (althans niet met de schrijfwijze zoals gehanteerd door de gevangenis). Hieruit kan afgeleid worden dat zij nooit een verblijf voor een periode langer dan 3 maanden aangevraagd hebben in België en dus niet permanent in België verblijven. U gaf, zoals reeds vermeld, zelf ook aan dat deze personen in R. (Duitsland) wonen.

Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw recht op verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit het administratief dossier blijkt dat u op 24-jarige leeftijd aangekomen bent in België. U verkreeg verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw Belgische partner S. V. Momenteel bent u 39 jaar oud. Sinds 24.08.2022 zit u een gevangenisstraf uit omdat u medewerking verleend hebt aan het beramen van een moord op een voor u onbekende persoon en dit uit puur geldgewin. U bent daarnaast ook tweemaal veroordeeld voor drugsfeiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen

het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat de feiten die u pleegde blijken geven van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.

Het is niet meer dan normaal dat u een opleiding Nederlands en de verplichte inburgeringscursus volgde. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat uw kennis van het Nederlands ondanks het gegeven dat u sinds 13.09.2008 in België verblijft nog steeds zo gebrekkig is dat de terugkeerbegeleider op 30.03.2022 gebruik diende te maken van de vertaalmachine Google translate om een gesprek met u aan te gaan naar aanleiding van het onderzoek naar een mogelijke beëindiging van uw verblijfsituatie.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen.

Het gegeven dat u hier gewerkt hebt en dat u verschillende eigendommen hebt in België, doet niks af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde strafbare feiten tonen een hunker naar snel en gemakkelijk winstbejag aan. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland, u was immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met de opbrengsten uit drugshandel en u hebt uw medewerking verleend aan het beramen van een moord uit puur geldgewin. Mogelijks willen uw partner en kinderen u volgen na het beëindigen van uw verblijf en kan u ervoor kiezen om uw eigendommen te verkopen en het geld te gebruiken om uw leven opnieuw op te bouwen buiten België.

Uit niks blijkt dat u geen tewerkstelling zou kunnen vinden in een ander land. Er kan aangenomen worden dat uw werkervaring de toegang tot de arbeidsmarkt buiten België ten goede komt.

U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat u al 15 jaar in België woont. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer naar uw land van herkomst enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). U bent in Kosovo geboren, u heeft er school gevolgd en gewerkt en spreekt de taal. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U stelt dat u vroeger nog familie in Kosovo had, maar dat u niet meer weet of uw familie er nog woont omdat u al jaren geen contact meer met hen hebt. Uw familie in België (en Duitsland) kan u desgewenst ook vanuit België (of Duitsland) ondersteunen bij uw re-integratie in de Kosovaarse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven opnieuw op te bouwen, uw banden met uw geboorteland terug aan te sterken en er in uw levensonderhoud te voorzien.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van uw gezinsleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van het adagium ‘audi alteram partem’, van het hoorrecht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

“1.1.

Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie heeft de regel dat aan de adressaat van een bezwarend besluit de gelegenheid moet worden gegeven om zijn opmerkingen kenbaar te maken voordat dit besluit

wordt genomen, tot doel de bevoegde autoriteit in staat te stellen naar behoren rekening te houden met alle relevante elementen. Die regel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste in staat te stellen om een vergissing te corrigeren of individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten (HvJ 18 december 2008, C 349/07, Sopropé, § 49 en HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, § 37).

Het recht om te worden gehoord impliceert dat de overheid met de nodige aandacht kennis neemt van de opmerkingen van de betrokkene door alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken en het besluit toereikend te motiveren (HvJ 18 december 2008, C-349/07, Sopropé, § 50).

De verplichting tot eerbiediging van de rechten van verweer van de adressaten van besluiten die hun belangen aanmerkelijk raken, rust aldus in beginsel op de overheden van de lidstaten wanneer zij maatregelen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen (HvJ 11 december 2014, C 249/13, Boudjlida, § 40).

Uw Raad volgt de rechtspraak van de Hof van Justitie en stelt dan ook dat elke vreemdeling de mogelijkheid moet hebben om zich tijdens een verhoor verstaanbaar uit te drukken (arrest nr. 214 701 van 4 januari 2019):

« En l'espèce, le Conseil constate que le requérant affirme ne pouvoir communiquer que dans la langue maternelle, le tigrinya. Cette affirmation est corroborée par le courrier de son « hébergeuse », qui explique notamment « (...) qu'il ne parle que Tigrinya » et qu'elle a pu communiquer avec lui « (...) via un ami commun qui parle anglais ». Elle est également corroborée par le dossier administratif L'agent de l'Office des étrangers qui a mené l'entretien individuel du requérant en date du 14 octobre 2018 a en effet précisé, dans le formulaire type rédigé à cette occasion, que l'intéressé parlait le tigrinya, sans mentionner la connaissance d'aucune autre langue. Cet agent a en outre cosigné le fait que l'entretien s'était déroulé sans interprète, mais en présence d'un codétenu du centre où le requérant avait été placé en Tigriniya et en anglais.

(...)

1.2.

Verzoeker betwist dat hij op een grondige wijze verhoord werd en dat hij niet voldoende mogelijkheden heeft gehad om te leggen waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst in het bijzonder zijn vrees voor vervolging aldaar.

De gemachtigde van de Staatssecretaris stelt als volgt in de bestreden beslissing:

(...)

Niettegenstaande verzoeker de taal niet machtig is - hierover bestaat geen enkele betwisting - werd er geen tolk gesommeerd, doch werd er slechts gebruik gemaakt van google translate.

Verwerende partij is derhalve enorm tekort geschoten in haar zorgvuldigheidsplicht.

Bij contactname met zijn raadsman gaf verzoeker te kennen dat hij op geen enkele wijze de kans heeft gehad om zich verstaanbaar te maken om zijn problemen in Kosovo in het bijzonder deze met betrekking tot art. 8 EVRM (sic) kenbaar te maken.

Het staat vast dat verzoeker niet dienstig gehoord werd en hij zich op geen enkele (efficiënte) wijze verstaanbaar heeft kunnen maken en duiden waarom hij een vrees voor zijn leven in het kader van art. 8 EVRM (sic).

Wat derhalve in hoofde van verwerende partij een schending uitmaakt van haar algehele zorgvuldigheidsplicht.”

Na een theoretische toelichting bij het hoorrecht en het adagium ‘audi alteram partem’ stelt verzoeker dat hij niet op grondige wijze werd verhoord en niet voldoende mogelijkheden heeft gehad om uit te leggen waarom hij niet naar Kosovo kan terugkeren, in het bijzonder omwille van zijn vrees voor vervolging aldaar.

Ondanks het feit dat verzoeker de taal niet machtig is, werd geen tolk opgeroepen, maar enkel gebruik gemaakt van Google translate. Daarom heeft verweerder tekort geschoten in de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker vertelde zijn raadsman op geen enkele wijze de kans gehad te hebben om zich verstaanbaar te maken en zijn problemen in Kosovo met betrekking tot artikel 8 van het EVRM kenbaar te maken. Verzoeker vervolgt dat hij niet heeft kunnen duidelijk maken waarom hij vreest voor zijn leven in het kader van artikel 8 van het EVRM.

De Raad kan verzoeker niet volgen dat in casu het hoorrecht en het adagium 'audi alteram partem' zouden geschonden zijn. Verzoeker heeft meermaals de kans gekregen zijn standpunt op een nuttige wijze kenbaar te maken. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker de vragenlijst inzake het hoorrecht heeft gekregen op 30 maart 2023 maar weigerde te tekenen voor ontvangst. Later blijkt uit een nota van 5 april 2023 dat verzoeker inderdaad op een bepaald moment werd gehoord met de hulp van Google translate, maar dit blijkt geen hinderpaal geweest te zijn nu verzoeker hoe dan ook op gedetailleerde wijze een ingevulde vragenlijst heeft overgemaakt aan verweerder. In die vragenlijst werd onder meer gevraagd: *"Heeft u redenen waarom u niet naar uw land kan terugkeren? Indien ja, welke?"* Op deze vraag antwoordde verzoeker dat hij een vrouw en kinderen heeft in België die met hem samenwonen, dat hij geen contacten heeft met Kosovo omdat hij al 15 jaar in België woont en dat hij ook werkt in België. Verzoeker heeft op geen enkele wijze gewag gemaakt van eventuele vervolging, een vrees voor zijn leven of problemen in Kosovo, doch had daartoe wel degelijk de kans in het kader van deze open vraag. Bijkomend ziet de Raad het verband niet tussen een vrees voor vervolging of voor het leven en een risico op schending van artikel 8 van het EVRM, dat betrekking heeft op de bescherming van het gezinsleven en privéleven. Verder verduidelijkt verzoeker ook in het geheel niet waaruit zijn vrees of vervolging in Kosovo zou bestaan. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt dan ook niet.

In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 24, tweede lid van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 3 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: het IVRK) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

"Artikel 8 E.V.R.M. behelst naast een grondrecht op eerbiediging van het gezinsleven, eveneens een grondrecht op eerbiediging van het privéleven, twee begrippen die in het licht van een conformiteittoets van een administratieve beslissing aan onderhavige verdragsrechtelijke bepaling van elkaar dienen te worden onderscheiden.

Het grondrecht op eerbiediging van het gezinsleven, noch het grondrecht op eerbiediging van het privéleven zijn echter absoluut, in die zin dat een inmenging binnen de grenzen en voorwaarden van artikel 8, tweede lid E.V.R.M. gerechtvaardigd is.

Echter moet deze inmenging ook doelmatig zijn teneinde de beoogde doelstelling te bereiken, in de zin dat « l'efficacité de l'ingérence précède logiquement le laborieux exercice de la pesée des intérêts du requérant et de la société, car à se révéler incapable de réaliser son objectif, la mesure litigieuse ne pourrait passer pour "nécessaire" au sens de l'article 8 f 2 de la Convention (...) Par delà la question de l'efficacité d'une mesure restrictive, la règle de la proportionnalité postule l'exclusivité du moyen ; non seulement la limitation de la liberté doit apparaître comme le seul moyen apte à atteindre le but autorisé, mais encore, parmi plusieurs mesures qui peuvent s'offrir à elle, l'autorité doit opter pour la mesure la moins restrictive. ».

De Raad van State hanteert meestentijds niet de in artikel 8 E.V.R.M. gebezigde termen "noodzakelijk" en "in een democratische samenleving", de focus wordt eerder gelegd op de vraag of de overheidsmaatregel als "disproportioneel" kan worden beschouwd t.a.v. de situatie van de vreemdeling.

Een belangenafweging dringt zich bijgevolg op, in die zin dat « l'ingérence n'est admissible qu'à la condition de poursuivre un des buts énumérés au second paragraphe de l'article 8, soit la défense de la sécurité nationale et de la sûreté publique, le bien-être économique du pays, la défense de l'ordre et la prévention des infractions, la protection de la santé ou de la morale, ou la protection des droits et libertés d'autrui (...) Une ingérence dans un droit protégé par la Convention doit être justifiée par un besoin social impérieux et reposer sur des motifs pertinents et suffisants (...) Cet examen de proportionnalité amène la

haute juridiction à mettre en balance les intérêts d'un individu dont les droits sont menacés et l'intérêt légitimement défendu par l'autorité publique. ».

Verzoeker wijst evenzeer naar de artikelen 24 van het Handvest, alsook artikel 3 IVRK en artikel 22bis Grondwet dewelke stellen dat bij elke beslissing het belang van het kind in beschouwing dient genomen te worden.

Bovendien verwijst verzoeker eveneens naar het arrest Zambrano. Op 8 maart 2011 heeft het EU-Hof uitspraak gedaan in de zaak Zambrano. Het EU-Hof oordeelde dat kinderen met de nationaliteit van een EU-lidstaat rechten ontfangen aan het Unierecht, ook wanneer zij geen gebruik hebben gemaakt van hun vrijverkeersrechten. Uitzetting van hun illegaal in België verblijvende Colombiaanse ouders had feitelijk tot gevolg dat de kinderen verplicht werden het EU-grondgebied te verlaten.

In casu meent verzoeker dat het beëindigen van het verblijf van vader (wat een eerste stap in de uitwijzing is) zal als gevolg hebben dat elk nuttig effect van het verblijfsrecht de kinderen ook uitgehold worden. (zie bv. EHRM 16 juni 2005, Sisojeva e.a. t. Letland, nr. 60654/00, § 104).

De echtgenote van verzoeker is naar België gekomen begin de jaren '90 met haar ouders en heeft sinds geruime tijd verblijfspapieren in België. Zij heeft intussen ook al de Belgische nationaliteit verkregen. Verzoeker heeft 2 nog steeds minderjarige kinderen met zijn echtgenote.

De kinderen van partijen zijn geboren en getogen in Vlaanderen (Tongeren) en hebben nooit iets anders gekend.

In die zin wijst verzoeker erop dat de kinderen nog jong zijn en nog steeds behoefte hebben aan het fysieke contact met hun vader, dewelke zij - wordt niet betwist - tot op vandaag nog steeds regelmatig en telkens wanneer dit mogelijk is bezoeken. Hierdoor zal het welzijn en de sociale ontwikkeling van de kinderen in gedrang komen, hetgeen van algemene bekendheid is en blijkt uit onderzoek van onder andere RR. AMATO in 1994 en W.H. JEYNES in 2016. De afwezigheid van de vader heeft een nefaste werking op de cognitieve, emotionele, sociale, fysieke ontwikkeling van het kind.

Evident heeft een dergelijke beslissing verstreckende gevolgen op hun (mentale) ontwikkeling:

First, the early years lay the foundation for children's long-term health and wellbeing. For children to learn and grow and ultimately succeed in school and in life, they need good nutrition, regular health care, a stable and healthy living environment, and nurturing and loving care. When their basic needs are not met—or when hardship and distress occur in children's environments—their growth and development is undercut and can have enduring, even life-long consequences... (W. CERVANTES e.a., "Our Children's Fear Immigration Policy's Effects on Young Children", March 2018, https://www.clasp.org/sites/default/files/publications/2018/03/2018_ourchildrensfears.pdf p. 1)

"The levels of anxiety and stress experienced by young children during these formative years can have serious and lasting effects on their physical and emotional development. 16 Persistent and substantial exposure to fear and anxiety—sometimes called "toxic stress"—can do immense damage to children's health. This level of stress can interfere with young children's physical brain development, altering how they learn and their ability to manage their emotions. It can also lead to physical and mental health problems that last into adulthood." (W. CERVANTES e.a., "Our Children's Fear Immigration Policy's Effects on Young Children", March 2018, https://www.clasp.org/sites/default/files/publications/2018/03/2018_ourchildrensfears.pdf p.11)

De kinderen zijn in het Nederlands opgevoed en gaan hier al gans hun leven naar school. Zij spreken amper het Albanees en al helemaal niet het Servisch (ander alfabet) zodat zij riskeren om - bij een eventuele terugkeer - de taal opnieuw te moeten leren.

Wat aldus betekent dat zij een grote leerachterstand op school zullen hebben, zeker nu zij al tiener zijn.

De kinderen zullen immers de dupe zijn van een 'gedwongen' verhuis van hun ouders.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder rekening heeft gehouden met het hoger belang van de kinderen, hetgeen zij nochtans overeenkomstig artikel 24, lid 2 van het Handvest verplicht is. Nergens wordt dit hoger belang immers vermeld.

Verweerder heeft deze bepaling niet in beschouwing genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Nochtans hebben de kinderen het recht hun ouder(s) te kennen en door hen te worden verzorgd, op grond van artikel 7 van het IVRK. Aldus schendt verweerder de artikelen 24, tweede lid van het Handvest van de Grondrechten van de EU, alsook artikel 22bis van de Grondwet en artikel 7 van het IVRK."

In het tweede middel geeft verzoeker eerst een theoretische toelichting bij artikel 8 van het EVRM, verder gaat verzoeker in op bepalingen die betrekking hebben op het hoger belang van het kind. Hij stipt ook het arrest Zambrano aan waaruit blijkt dat kinderen die statische Unieburgers zijn, ook rechten ontleen aan het unieburgerschap. Uitzetting van hun illegaal in België verblijvende ouder mag niet tot gevolg hebben dat de kinderen ook verplicht worden het Uniegrondgebied te verlaten. In casu meent verzoeker dat het beëindigen van het verblijf van de vader, ook tot gevolg zal hebben dat het nuttig effect aan het verblijfsrecht van de Belgische minderjarige kinderen wordt ontnomen.

Verzoeker vervolgt dat de kinderen in België zijn geboren en getogen en nooit iets anders hebben gekend. De kinderen hebben gezien hun jonge leeftijd nog behoefte aan fysiek contact met hun vader die zij op regelmatige basis gaan bezoeken. Het welzijn en de sociale ontwikkeling van de kinderen zullen in het gedrang komen. Verzoeker ondersteunt dit met artikelen over de slechte invloed van een gebrek aan een stabiele en gezonde omgeving om op te groeien en van angst en stress bij jonge kinderen.

Verzoeker benadrukt dat de kinderen reeds heel hun leven hier naar school gaan, amper Albanees en geen Servisch spreken zodat zij bij terugkeer de taal zullen moeten leren. Zij zullen als tieners een grote leerachterstand hebben en de dupe worden van de gedwongen verhuis van hun ouders. Volgens verzoeker blijkt niet uit de bestreden beslissing dat met het hoger belang van de kinderen werd rekening gehouden. Er werd geen rekening gehouden met de artikelen 7 en 24 van het Handvest, artikel 7 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 22bis van de Grondwet.

Verzoeker kan gevolgd worden dat uit het arrest Zambrano volgt dat de kinderen - die statische Unieburgers zijn - rechten ontleen aan het unieburgerschap en dat de uitzetting van hun illegaal in België verblijvende ouder niet tot gevolg mag hebben dat de kinderen ook verplicht worden het Uniegrondgebied te verlaten. De Raad volgt echter niet dat het gevolg van de thans bestreden beslissing zou zijn dat aan hen en de echtgenote het nuttig effect van hun verblijfsrecht zou worden ontnomen.

Dienaangaande motiveert de bestreden beslissing als volgt: *"Uw partner en kinderen bezitten de Belgische nationaliteit en kunnen er uiteraard voor kiezen om in België blijven (sic). Indien uw echtgenote ervoor zou kiezen om samen met de kinderen in België te blijven, kan u contact met hen onderhouden via mail, telefoon, en andere moderne communicatiemiddelen, alsook door periodieke reizen. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn, noch bestaat er voor uw kinderen of echtgenote beletsel om u te gaan opzoeken in Kosovo of een ander land. Uw echtgenote en de kinderen zouden bijvoorbeeld de schoolvakanties (gedeeltelijk) bij u kunnen doorbrengen. Dat het contact met uw kinderen en partner in dat geval moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. De aanwezigheid van uw partner en uw kinderen heeft u er niet van weerhouden tot driemaal toe zeer ernstige strafbare feiten te plegen. U herpakte zich niet na uw eerste veroordeling ook al wist u dat nieuwe misstappen u voor langere tijd in de gevangenis zouden kunnen doen belanden. U hechtte blijkbaar meer belang aan financieel gewin dan aan de mogelijke gevolgen van uw misdadig gedrag voor uw echtgenote en kinderen. U was zelfs bereid uw medewerking te verlenen voor het plegen van een moord. Dit getuigt van een uiterst laakbaar karakter en weinig verantwoordelijkheidszin ten opzichte van uw echtgenote en uw kinderen."*

De Raad acht deze motieven, in het kader van huidig dossier, waarbij een veroordeling voorligt voor medewerking aan het beramen van een moord, niet kennelijk onredelijk. In casu blijkt niet dat het beëindigen van het verblijf van verzoeker tot gevolg heeft dat de vrouw en kinderen het Uniegrondgebied zouden moeten verlaten. Niet alleen bevat de huidige bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten, daarnaast waren de kinderen in casu bijna 10 en 14 jaar op het ogenblik van de bestreden beslissing en is het in casu, gezien het geheel van de omstandigheden, niet kennelijk onredelijk erop te wijzen dat verzoeker contact kan onderhouden met zijn gezin via moderne communicatiemiddelen, alsook door periodieke reizen waarbij de kinderen en echtgenote verzoeker kunnen opzoeken in Kosovo en de schoolvakanties bij verzoeker kunnen doorbrengen. Verweerder erkent uitdrukkelijk en terecht dat het contact met de echtgenote en de kinderen moeilijker zal verlopen, maar dat dit het gevolg is van verzoeker zijn crimineel gedrag.

Verder neemt de Raad niet aan dat uit de bestreden beslissing niet zou blijken dat met het hoger belang van de kinderen werd rekening gehouden. Verweerder heeft uitgebreid gemotiveerd aangaande het

gezins- en familielevens in het licht van artikel 8 van het EVRM, hetgeen inhoudelijk overeenkomt met artikel 7 van het Handvest, en hij heeft ook uitdrukkelijk gemotiveerd aangaande het hoger belang van de kinderen in de zin van artikel 24 van het Handvest. De Raad leest in de bestreden beslissing immers:

“Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) met hen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Er kan opgemerkt worden dat uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Het feit dat uw partner en kinderen niet gedwongen kunnen worden om het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zouden kunnen volgen. Dat uw echtgenote sinds 13.06.1998 in België verblijft en dat de kinderen in België geboren werden, betekent niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Uw echtgenote werd geboren in B., gelegen in het huidige Kosovo. Jullie zijn bovendien nog in 2007 in Kosovo getrouwd. Aangezien uw echtgenote ervoor koos in Kosovo met een Kosovaar te huwen, kan aangenomen worden dat zij nog banden heeft met de regio van haar afkomst. Aangezien uw kennis van het Nederlands beperkt is ondanks uw jarenlange verblijf in België, is het niet onredelijk aan te nemen dat u middels een andere taal met uw kinderen en echtgenote communiceert en dat dit een taal is die in uw herkomstland gesproken wordt. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat zowel uw echtgenote als uw kinderen tevens bekend zijn met uw moedertaal of er toch minstens een minimumkennis van hebben. U gaf in uw hoorrecht aan dat u de kostwinnaar bent van het gezin. Uit de voorgelegde documenten van de kruispuntbank blijkt dat ook uw vrouw sinds 20.08.2020 een zelfstandige activiteit heeft als schoonheidsdeskundige. Er ligt geen enkel document voor waaruit zou blijken dat uw vrouw niet als schoonheidsdeskundige zou kunnen werken in Kosovo. Er liggen geen concrete elementen voor die erop wijzen dat jullie kinderen hun scholing niet buiten België zouden kunnen verderzetten. Jullie kinderen zijn nog vrij jong waardoor verondersteld kan worden dat zij zich makkelijk zouden kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie. Uit niks blijkt dat de scholing van jullie kinderen een gespecialiseerd onderwijs zou vereisen, noch een gespecialiseerde infrastructuur die enkel en alleen in België beschikbaar zou zijn. Uw echtgenote en de kinderen kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen het contact met familie, vrienden en kennissen in België onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en middels bezoeken. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande de praktische moeilijkheden die kunnen bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven buiten België verder te zetten nadat u aan justitie voldaan heeft.”

En wat betreft het hoger belang van het kind:

“Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM heeft ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

U zit sinds 24.08.2022 ononderbroken opgesloten in de gevangenis. Uw strafeinde is voorzien voor 07.04.2028. U komt pas vanaf 02.11.2023 in aanmerking voor beperkte detentie of E.T. en vanaf 30.04.2024 voor een voorwaardelijke invrijheidstelling, het valt bovendien nog af te wachten of u één van die strafuitvoeringsmodaliteiten toegekend zal worden. Uw kinderen zullen op het moment dat u de gevangenis mag verlaten reeds gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan kortstondige contacten in een gecontroleerde setting waardoor uw vertrek uit

België niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen.”

Verweerder heeft het beschermingswaardig gezinsleven en het hoger belang van de kinderen erkend en is overgegaan tot een gedetailleerde en zorgvuldige belangenafweging waarbij hij heeft rekening gehouden met het feit dat verzoeker zijn echtgenote reeds bijzonder lang in België verblijft en dat de kinderen in België zijn geboren. Verweerder wijst er evenwel op dat niet blijkt dat de echtgenote of de kinderen zich in Kosovo niet zouden kunnen aanpassen om aldaar het gezinsleven verder te zetten. De echtgenote is geboren in Kosovo, het koppel is er gehuwd en aangezien zowel verzoeker als zijn echtgenote ervan afkomstig zijn, kan aangenomen worden dat er nog banden zijn met de regio van afkomst. Wat betreft verzoekers echtgenote, stelt verweerder eveneens dat zij werkt als zelfstandige schoonheidsdeskundige en niet blijkt waarom zij niet in Kosovo hetzelfde werk zou kunnen doen. Specifiek aangaande de kinderen, wijst verweerder erop dat aangezien verzoeker zijn kennis van het Nederlands beperkt is, kan aangenomen worden dat verzoeker in een andere taal met zijn kinderen communiceert en dat dit een taal is die in het herkomstland wordt gesproken. Aangaande de scholing, motiveert verweerder niet op kennelijk onredelijke wijze dat niet blijkt dat de kinderen hun scholing niet in Kosovo zouden kunnen verderzetten en dat de kinderen nog vrij jong zijn waardoor verondersteld kan worden dat zij zich eerder gemakkelijk kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie. Er blijkt verder inderdaad niet dat gespecialiseerd onderwijs of een gespecialiseerde infrastructuur voor de kinderen nodig zou zijn. Ook de contacten die verzoeker zijn echtgenote en de kinderen in België hebben, kunnen onderhouden worden via moderne communicatiemiddelen en bezoeken, indien zij ervoor zouden opteren verzoeker naar Kosovo te vergezellen. Verweerder erkent dat er praktische moeilijkheden zullen zijn, maar meent terecht dat het niet onmogelijk is in casu om het gezinsleven in Kosovo verder te zetten, eens nadat verzoeker aan justitie heeft voldaan. Meer specifiek met betrekking tot het hoger belang van de kinderen motiveert verweerder op zorgvuldige wijze door aan te stippen dat bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, het belang van het kind een bijzondere plaats inneemt maar dat die bijzondere plaats het evenwel niet onmogelijk maakt om eveneens rekening te houden met andere belangen, zoals in casu de strafrechtelijke veroordelingen voor onder meer het verlenen van medewerking aan het beramen van een moord, die enkel dankzij politieke tussenkomst werd vrijdeld.

De Raad kan verzoeker volgen in zijn betoog dat zijn kinderen nog jong zijn en behoefte hebben aan contact met hun vader en dat inderdaad uit het administratief dossier blijkt dat er zeer regelmatige bezoeken zijn in de gevangenis. Verder kan de Raad ook aannemen dat, waar verzoeker citeert uit de artikelen, jonge kinderen behoefte hebben aan goede voeding, gezondheidszorg, een goede en stabiele leefomgeving, zorg en liefde. Daarnaast betwist de Raad niet dat angst en stress ernstige en langdurige effecten kunnen hebben voor de fysieke en emotionele ontwikkeling. De Raad ziet evenwel niet in hoe de bestreden beslissing de kinderen goede voeding, gezondheidszorg, een goede leefomgeving, zorg en liefde zou ontnemen. Wel kan de Raad aannemen dat de beslissing mogelijk stress en angst kan creëren bij de kinderen, gezien – indien verzoeker en zijn echtgenote ervoor kiezen het gezinsleven in Kosovo verder te zetten – dit een ernstige aanpassing zal vergen. De Raad kan evenwel moeilijk aannemen dat de kinderen in het Nederlands zouden zijn opgevoed, gezien de schaarse kennis van het Nederlands in hoofd van verzoeker, hetgeen hij zelf erkent. Zoals verweerder heeft gemotiveerd, kan aangenomen worden dat de kinderen wel een taal machtig zijn die in het herkomstland wordt gesproken nu beide ouders van Kosovaarse afkomst zijn. Dat een eventuele verhuis naar Kosovo weliswaar tot gevolg heeft dat de kinderen in het begin een leerachterstand zullen krijgen en dat een verhuis en integratie in Kosovo op deze leeftijd voor de kinderen zwaar kunnen zijn, is niet onaannemelijk. Desalniettemin is verweerder op grond van de voorgaande overwegingen niet blind geweest voor dergelijke moeilijkheden maar heeft hij die zorgvuldig afgewogen in het licht van hun specifieke situatie (aanpassingsmogelijkheden, geen specifieke behoeften inzake onderwijs, mogelijkheid tot het behoud van contacten met familie en vrienden in België, ...) en de bijzonder zware ernst van de criminele feiten gepleegd door verzoeker, zoals het verlenen van medewerking aan het beramen van een moord.

De Raad volgt dan ook niet dat nergens in de bestreden beslissing het hoger belang van de kinderen wordt vermeld, noch dat het recht om de ouders te kennen en door hen te worden verzorgd op onredelijke wijze werd veronachtzaamd.

Daargelaten de vraag of artikel 7 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 22bis van de Grondwet directe werking hebben, bieden deze in elk geval geen ruimere bescherming dan artikel 8 van het EVRM of de artikelen 7 en 24 van het Handvest.

Een schending van artikel 8 van het EVRM, van artikel 24, tweede lid van het Handvest, van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 3 en 7 van het IVRK of van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

De middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
----------	---

M. DENYS,	griffier.
-----------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

A. MAES